

Arrest

nr. 350 699 van 22 juli 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. DE FEYTER
Twee Leeuwenweg 20/83
1800 VILVOORDE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Jordaanse nationaliteit te zijn, op 29 juni 2026 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 juni 2026.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen over het taalgebruik, vervat in boek 3 van de wet betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: RvV-wet).

Gelet op artikel 2.28 van de RvV-wet, wordt het beroep behandeld in de urgente procedure.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 juli 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 juli 2026.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN, *loco* advocaat M. DE FEYTER.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Jordaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in 1977 te Koeweit.

In 2013 verkreeg de verzoekende partij een permanente verblijfsstatus in Canada op basis van een visum voor "*skilled migrants*".

Op 7 mei 2026 komt de verzoekende partij aan op Brussel nationale luchthaven. Diezelfde dag dient de verzoekende partij een verzoek om internationale bescherming in.

Op 8 juni 2026 wordt de verzoekende partij door de verwerende partij gehoord in het gesloten centrum.

Op 18 juni 2026 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing waarbij het verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk wordt verklaard. Dit is de bestreden beslissing. Deze luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Jordaanse nationaliteit te bezitten. U beschikt over de "Permanent Resident Status" te Canada. U bent gehuwd en hebt drie kinderen, uw echtgenote en kinderen hebben de Jordaanse en de Canadese nationaliteit. U identificeert zich als biseksueel.

U bent geboren in Koeweit. In 1991 verhuisde u naar Jordanië. U studeerde en werkte in Australië. Vanaf 2006 woonde u in Koeweit en werkte in de landen van de Golf tot 2017 als vermogensbeheerder. In 2013 verkreeg u de permanente verblijfsstatus te Canada op basis van een visum voor "skilled migrants", u maakte een "landing" om uw status te verkrijgen, maar ging opnieuw in Koeweit werken. Uw echtgenote ging in 2015 in Canada leven op basis van deze status.

In 2017 ontdekte uw echtgenote dat u een relatie had met een man in Koeweit, waardoor uw huwelijk een crisis beleefde. Tegelijkertijd kreeg het bedrijf waarvoor u werkte in Koeweit te maken met juridische problemen. U besloot naar Canada te verhuizen samen met uw gezin, om een nieuwe start te maken. U verbleef eerst 2 maanden in een huurappartement in Amman, Jordanië, en reisde vervolgens door naar Canada, waar u ging wonen in Londen, Ontario.

Enkele maanden na aankomst in Canada vroeg uw echtgenote de scheiding aan, en vertelde aan de familie over uw relatie met een man in Koeweit. U werd door uw familie en de familie van uw echtgenote verstoten en bedreigd. U leefde ongeveer zeven maanden gescheiden van uw echtgenote, maar u echtgenote kon de situatie financieel niet bolwerken en vroeg u via bemiddeling van de gemeenschap om haar te onderhouden. Jullie gingen opnieuw samenwonen.

In 2024 ging u opnieuw een buitenechtelijke relatie aan met een man. In april 2026 ontdekte uw echtgenote deze relatie. In de dagen nadien werd u bedreigd door haar broer. Verder werd het nieuws verspreid in de lokale gemeenschap, uw echtgenote maakte u bij de moslimgemeenschap ook verdacht door te zeggen dat u Israël steunde. Een beveiligingscamera aan uw huis werd gestolen en u zag verdachte auto's in uw buurt. Na de ontdekking van de relatie door uw echtgenote, bleef u nog twee nachten thuis. Omdat u zich onveilig voelde, ging u bij een vriend in Etobicoke (Toronto) wonen, onder het mom dat u familieproblemen had. Uw echtgenote en uw twee oudste kinderen weigerden nog contact met u te hebben. U kreeg heel de tijd telefonisch bedreigingen, zowel van familieleden als van anonieme personen. U legde geen klacht neer tegen deze feiten bij de Canadese autoriteiten.

Na ongeveer 10 dagen was het nieuws zo verspreid in de gemeenschap dat uw vriend op de hoogte kwam van de problemen, en u vroeg zijn huis te verlaten. U ging nog twee dagen op hotel leven en u dacht dat u een veilige plek nodig had waar niemand u kende, waarop u besloot naar België te reizen. U kocht een vliegticket naar Amman met tussenlanding in Brussel, waar u op 7.05.2026 aankwam en in de luchthaven een verzoek om internationale bescherming (VIB) indiende.

U vernam per e-mail via u zus dat uw broer naar Canada was gereisd om daar uw echtgenote en kinderen te gaan halen en mee te nemen naar Jordanië, waar ze tot nu verblijven.

U verklaart niet te kunnen terugkeren naar Jordanië omdat u zou gedood worden omwille van uw seksuele oriëntatie. U verklaart niet te kunnen terugkeren naar Canada omdat u bedreigingen uit de gemeenschap vreest, bovendien zegt u niet te kunnen terugkeren omdat uw Permanent Resident Card vervallen is.

Op 21.05.2026 verscheen op de website van de Canadian Broadcast Company (CBC) een artikel waaruit blijkt dat de politie van Ontario u onderzoekt in het kader van een oplichtingszaak. Verschillende personen getuigen dat ze door u werden opgelicht in dit artikel en op social media.

U legt volgende documenten neer om uw verzoek te staven: Permanent Resident Card (Canada, geldig tot 01.2025), vervallen paspoort (Jordanië), geldig paspoort (Jordanië), huwelijkscertificaat, rijbewijs, stand bankrekening (als bewijs van verblijf op hotel), diploma's, bewijs tewerkstelling Koeweit, notice of withdrawal (intrekking scheidingsaanvraag), printscreen uit het migratieportaal (bewijs aanvraag verlenging permanent residence card 27.04.2026).

Daarnaast legt u verschillende schriftelijke verklaringen neer: samenvatting van uw asielrelaas, samenvatting van uw asielaanvraag, tijdlijn van uw asielrelaas. Na het persoonlijk onderhoud volgden nog een schriftelijke

verklaring met uitgebreid asielrelaas en een schriftelijke verklaring als reactie op de confrontatie tijdens het persoonlijk onderhoud.

B. Motivering

BPN

U maakt géén elementen kenbaar waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken. Het CGVS stelt evenmin dergelijke noden vast. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend.

I. CANADA ALS VEILIG DERDE LAND

Canada kan in uw hoofde als veilig derde land in de zin van artikel 57/6/6 van de Vreemdelingenwet worden beschouwd, tenzij u elementen naar voor brengt waaruit blijkt dat (1) de band tussen u en Canada niet zodanig is dat het voor u redelijk zou zijn naar dat land te gaan of dat (2) u niet tot het grondgebied van dit land zal worden toegelaten of dat (3) u er zal worden blootgesteld aan vervolging of ernstige schade. De door u afgelegde verklaringen bevatten echter geen elementen in deze zin:

1. Band met Canada

Het staat onomkeerbaar vast dat u een dermate diepgaande band met Canada hebt, dat het redelijk is voor u om hier naartoe te gaan: u verkreeg in 2013 de status van Permanent Resident in het land en woonde er onafgebroken sinds 2017, negen jaar lang, tot uw vertrek op 6.05.2026. U bezit er een huis en had een hoge functie in de financiële wereld (vice-president of operations). Uw kinderen hebben de Canadese nationaliteit en studeren er op de universiteit en de middelbare school. Binnen enkele maanden tot een jaar komt u zelf in aanmerking om de Canadese nationaliteit te verwerven.

2. Toegang tot Canada

U verklaart dat, doordat u uit Canada bent gereisd en uw Permanent Resident (PR) Card vervallen is in januari 2025, u uw permanente verblijfsstatus daar verloren bent en niet in staat zal zijn om terug te keren (CGVS, notities van het persoonlijk onderhoud (NPO), p.11; Stuk 14: schriftelijke verklaring (SV) uitgebreid asielrelaas, p.8). Dit is pertinent onwaar. Uit informatie van de Canadese autoriteiten blijkt dat een houder de PR Status niet verliest wanneer de PR Card vervalt (Zie website van de Canadese overheid: Understand permanent resident status, <https://www.canada.ca/en/immigration-refugees-citizenship/services/permanent-residents/status.html>).

Eveneens blijkt dat het perfect mogelijk is om een reisdocument voor éénmalige toegang (permanent resident travel document, PRTD) te verkrijgen wanneer een Permanent Resident zich buiten Canada bevindt zonder geldige PR Card. Dit is expliciet ook geldig in het geval een PR Card vervallen is (website van de Canadese overheid: Permanent resident travel document: about the process, <https://www.canada.ca/en/immigration-refugees-citizenship/services/permanent-residents/travel-document.html>). Voor het verkrijgen van een PRTD moet u aantonen wie u bent, bevestigen dat u de PR Status hebt en voldoen aan de verblijfsvoorwaarden van een permanent resident (fysieke aanwezigheid in Canada voor een minimum van 730 dagen in de afgelopen 5 jaar) (website van de Canadese overheid: Guide – applying for a PRTD, <https://www.canada.ca/en/immigration-refugees-citizenship/services/application/application-forms-guides/guide-5529-applying-permanent-resident-travel-document.html#appendix>). Aangezien u vanaf 2017 tot 2026 negen jaar lang onafgebroken in Canada verbleef, en u zeer recent, op 27 april 2026, nog een aanvraag indiende om uw PR Card te vernieuwen (Stuk 13: printscreen verlenging PR), voldoet u duidelijk aan de voorwaarden om een PRTD te verkrijgen.

Het CGVS stelt dus vast dat het aannemelijk is dat u toegelaten zal worden in Canada. Het CGVS merkt daarbij op dat u in uw VIB consequent het statuut waarover u beschikt in Canada en de mogelijkheid tot terugkeren probeert te minimaliseren en saboteren, omdat u juridische problemen in dat land wilt ontlopen (zie II.4).

3. Canada is een veilig land

Canada is partij bij talrijke internationale verdragen, zoals de Conventie van Genève betreffende de Status van Vluchtelingen en het Aanvullend Protocol van New York betreffende de Status van Vluchtelingen; het VN Antifolterverdrag en het VN Verdrag inzake Burgerrechten en Politieke Rechten met het Tweede Facultatief Protocol bij het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten met het oog op de afschaffing van de doodstraf (website van de Canadese overheid: Human rights treaties, <https://www.canada.ca/en/canadianheritage/services/canada-united-nations-system/treaties.html>). Er bestaat

een ruime juridische bescherming tegen discriminatie op basis van seksuele oriëntatie, die wordt gemonitord door de Canadian Human Rights Commission (website van de Canadese overheid: Rights of LGBTI persons, <https://www.canada.ca/en/canadianheritage/services/rights-lgbt-persons.html>).

Daarnaast zijn er tal van (inter)nationale mensenrechtenorganisatie actief in Canada, die toezicht houden op de mensenrechtensituatie in het land, zoals PLAN Canada; Oxfam Canada; UNHCR Canada; Solidarités International; UNICEF Canada; Canadian Physicians for Aid and Relief, etc. Canada is dus partij bij tal van internationale verdragen die het land juridisch binden op het vlak van mensenrechten, het non-refoulementbeginsel, de toegang tot een procedure internationale bescherming of het garanderen van een effectieve bescherming in hoofde van erkende vluchtelingen, en het naleven van voornoemde standaarden in de praktijk vormt de regel. Er is geenszins sprake van systematische of structurele gebreken hieromtrent.

Als Permanent Resident beschikt u in Canada over dezelfde rechten en bescherming als erkende vluchtelingen (website Canadese overheid, Understand permanent resident status, cfr supra). Personen die internationale bescherming krijgen in Canada, krijgen de "Protected Person status" en kunnen daarna een procedure starten om Permanent Resident te worden (website Canadese overheid, After your hearing, <https://www.canada.ca/en/immigration-refugees-citizenship/services/asylum/in-canada/after.html>). U beschikt reeds over dit statuut. Canada is bijgevolg een veilig land.

II. GEEN VERVOLGING OF RISICO OP ERNSTIGE SCHADE IN CANADA

U verklaart dat u Canada niet beschouwt als een veilige plek omdat uw seksuele oriëntatie bekend is gemaakt aan uw familie en gemeenschap, uw huwelijk is ingestort en u de steun en bescherming van de familie hebt verloren die voordien bestond. U verklaart er daarom risico te lopen. Het CGVS kan geen enkel geloof hechten aan de problemen die u aanhaalt ten opzichte van Canada en acht het dus ook niet geloofwaardig dat u in Canada een risico loopt op ernstige schade (cfr. infra).

1. U hebt geen enkele vrees ten opzichte van de Canadese autoriteiten.

U verklaart dat u bedreigingen kreeg van familieleden en anonieme personen uit uw gemeenschap. U kende geen enkel probleem met de Canadese autoriteiten naar aanleiding van uw beweerde seksuele oriëntatie of huwelijksproblemen.

2. U hebt de bescherming van de Canadese autoriteiten niet ingeroepen

Volgens uw verklaringen besliste u twee weken nadat uw problemen met uw familie en de gemeenschap begonnen om per direct Canada te verlaten "om een veilige plek te vinden om te leven, waar u met niemand banden heeft" (NPO, p.13-15). U hebt op geen enkel moment de bescherming van de Canadese autoriteiten, waar u als Permanent Resident alle recht op heeft, ingeroepen.

Zoals hierboven vastgesteld, bestaat er in Canada een goed werkende rechtsstaat en respecteert het land de mensenrechten. Bovendien is er een zeer sterke juridische bescherming tegen discriminatie omwille van seksuele oriëntatie (zie I.3).

Het is binnen de Canadese context dus volstrekt ongeloofwaardig dat u, op het moment dat u bedreigd wordt omwille van uw seksuele oriëntatie, binnen twee weken beslist om het leven dat u daar hebt opgebouwd achter te laten. U liet hierbij niet alleen uw kinderen, uw job en uw woning achter, maar ook de verblijfszekerheid die uw status u bood. Bovendien deed u dit zonder ook maar één moment te overwegen bescherming in te roepen van de Canadese autoriteiten of veiligheid te zoeken.

Deze vaststelling ondermijnt de geloofwaardigheid van uw relaas totaal. U bent met deze vaststelling geconfronteerd tijdens het persoonlijk onderhoud (NPO, p.16). U komt niet verder dan te stellen dat u "twijfelde aan de bescherming die de politie zou kunnen geven". U kan geen enkele bevredigende verklaring geven over waarom u niet eens hebt geprobeerd om bescherming te vragen van de Canadese autoriteiten. Hier bestaat überhaupt geen enkele logische verklaring voor.

3. U hebt geen veilige plek gezocht binnen Canada zelf.

Het is compleet ongeloofwaardig dat u binnen de twee weken na het begin van uw problemen Canada verliet, zonder een veilige plek te zoeken in het land zelf. Een land waar u nota bene en zoals hierboven uitvoerig vastgesteld, over een zeer gunstig statuut beschikt en u jarenlang woonde en werkte. U bent hiermee geconfronteerd tijdens het persoonlijk onderhoud (NPO, p.16). U geeft geen enkele bevredigende verklaring

en raakt niet verder dan incoherente vergoelijkingsen dat men u “tot in Vancouver toe” zou kunnen vinden door “connecties”.

Canada is het tweede grootste land ter wereld. Het is op zijn zachtst gezegd compleet absurd te noemen dat u, gezien het gunstige statuut dat u er bezit, niet in de eerste plaats op zoek gaat naar een veilige plek in Canada zelf, in plaats van het leven dat u daar hebt opgebouwd zomaar op te geven en zich in de juridische onzekerheid van de asielprocedure van een ander land te storten.

4. U misbruikt de Belgische asielprocedure om juridische problemen in Canada te ontlopen

In een artikel, verschenen op de website van de Canadian Broadcast Company (CBC) na uw aankomst in België, leest het CGVS dat er verschillende klachten zijn neergelegd tegen u bij de politie van Ontario omwille van oplichting (website CBC, Ontario investors turn to police, 21.05.2026, <https://www.cbc.ca/news/canada/london/ontario-investors-turn-to-police-after-3m-disappears-in-alleged-construction-fraud-9.7204975>, zie kopie in het administratief dossier). Zowel in dit artikel als op social media getuigen verschillende mensen dat ze door u zijn opgelicht (zie administratief dossier, onderzoek New Media Unit ‘NMU2026-456’). U zou tientallen personen, voornamelijk uit de Jordaanse gemeenschap hebben opgelicht voor een bedrag tot in de miljoenen dollars, door investeringen met hoge returns te beloven, waarvan u weet zou hebben door uw hoge positie bij een vastgoedbeheerbedrijf. Volgens dezelfde informatie zou u in Koeweit en Jordanië veroordeeld zijn voor gelijkaardige feiten.

U bent met deze vaststellingen geconfronteerd tijdens het persoonlijk onderhoud (NPO, p.17). U ontkent de feiten en stelt dat u verschillende personen die in het artikel getuigen niet kent. U stelt verder dat u “geen bedrijf had onder uw eigen naam”. In een schriftelijke verklaring na het persoonlijk onderhoud herhaalt u deze elementen, en stelt u te vermoeden dat deze beschuldigingen verder dienen om uw reputatie schade te berokkenen binnen de gemeenschap.

Het CGVS spreekt zich niet uit over uw schuld in bovenstaande zaak, maar kan absoluut geen genoegen nemen met uw stelling dat het hier zou gaan om een samenzwering van valse beschuldigingen om uw reputatie te beschadigen. De vaststelling dat u juridische problemen in Canada probeert te ontlopen, verklaart immers alle bovenstaande ongeloofwaardige elementen in uw relaas. Het is duidelijk dat u Canada bent ontvlucht omwille van deze juridische problemen, omdat u nooit in het land zelf een veilige plek of bescherming hebt gezocht. Dit is voor het CGVS de enige logische verklaring waarom u heel het leven dat u er hebt opgebouwd, plotsklaps hebt achtergelaten. Dit is zeer duidelijk ook de reden waarom u uw status in Canada minimaliseert en een terugkeer naar het land probeert te saboteren.

U stelt in Jordanië en Koeweit niet veroordeeld te zijn en belooft hiervan nog bewijzen voor te leggen aan het CGVS na het persoonlijk onderhoud (NPO, p.17). U hebt dit niet gedaan.

Gezien uw hele verzoek om internationale bescherming in België berust op frauduleuze verklaringen om de asieldiensten te misleiden met het oog op het ontlopen van juridische problemen in Canada (en wellicht ook in Jordanië en Koeweit), kan het CGVS ook geen enkel geloof hechten aan de feiten die u hebt ingeroepen als reden om Canada te ontvluchten, namelijk vervolging door uw familie en de lokale gemeenschap omwille van uw beweerde seksuele oriëntatie en vermeende steun aan Israël. Het is dan ook niet geloofwaardig dat u werkelijk gevaar loopt ten opzichte van uw eigen familie en gemeenschap, noch in Canada, noch in Jordanië omwille van deze redenen.

Aangezien uw problemen ten aanzien van Canada compleet ongeloofwaardig zijn, is Canada voor u een veilig derde land.

III. DOCUMENTEN

De door u neergelegde documenten kunnen de beslissing niet in uw voordeel wijzigen. Gezien de frauduleuze aard van uw VIB, kan er aan uw schriftelijke verklaringen evenmin geloof worden gehecht. Uw Jordaanse paspoorten tonen uw Jordaanse nationaliteit aan; uw vervallen Canadese verblijfskaart en printscreen van aanvraag vernieuwe van deze kaart, tonen aan dat u de Permanent Resident status hebt in Canada; met een printscreen toont u aan dat u op hotel hebt verbleven in Toronto, dit zegt niks over de omstandigheden of de redenen waarom u daar verbleef; bewijzen van uw tewerkstelling in Koeweit staan niet ter discussie; evenmin als uw huwelijkscertificaat en het certificaat van intrekking van de scheidingsaanvraag in Canada.

C. Conclusie

Uw verzoek om internationale bescherming is niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel, de materiële motiveringsplicht juncto artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM).

De verzoekende partij betoogt dat: *“ Essentiële vaststelling is dat verzoeker Canada is ontvlucht omwille van de stelselmatige bedreigingen vanwege verschillende leden van de Jordaanse gemeenschap. De bestreden beslissing beperkt zich tot het weerleggen van de door verzoeker ingeroepen vrees ten gevolge van zijn homoseksuele geaardheid en steun aan Israël. Hieromtrent wordt verwezen naar wetgevende initiatieven in Canada alsook de juridisch afdwingbare bescherming die Canada biedt aan leden van de LGBTQI-gemeenschap.*

2. *Desondanks lijkt verwerende partij te suggereren dat verzoeker louter Canada heeft onvlucht teneinde te ontsnappen aan juridische vervolging. Hieromtrent verwijst verwerende partij naar een nieuwsartikel op de website van de Canadian Broadcast Corporation waarin verwezen wordt naar een geval van oplichting door een lid van de Jordaanse gemeenschap in Canada met een gelijkaardige naam als deze van verzoeker. Hierdoor wordt geen geloof gehecht aan de door verzoeker ervaren bedreigingen, die hijzelf wijt aan zijn seksuele geaardheid.*

3. *Vooreerst betwist verzoeker ten stelligste zijn betrokkenheid bij dit feit, en blijkt ervan overtuigd dat dit louter een naamgenoot betreft. Desondanks dient verzoeker te onderstrepen dat het verwijzen naar deze feiten an sich allerminst een ontkrachting van het asielrelaas van verzoeker uitmaakt. Centraal in het asielrelaas van verzoeker is de vrees die hij heeft om het slachtoffer te worden van fysieke gewelddaden vanwege de Jordaanse gemeenschap in Canada. Verzoeker stelt dat dit omwille van zijn homoseksuele geaardheid is. Verwerende partij daarentegen lijkt door te verwijzen naar dit nieuwsartikel te suggereren dat deze dreiging van fysieke gewelddaden eerder het gevolg is van de feiten van oplichting die verzoeker ten laste worden gelegd.*

4. *Er dient te worden onderstreept dat dit voor verzoeker weinig verschil uitmaakt: of hij nu het slachtoffer wordt van geweld omwille van zijn geaardheid of omwille van zijn strafverleden is weinig relevant. Het loutere feit dat de dreigingen op zijn leven geen geval van zinloos geweld uitmaken, maar wraak om (door verzoeker tot op heden nog steeds betwiste) feiten van oplichting, maken deze uiteraard niet minder gevaarlijk. Bijgevolg heeft verwerende partij het asielrelaas van verzoeker niet ontkracht, louter in context geplaatst. Dit is uiteraard geen daadkrachtige motivering.*

5. *Vervolgens verwijst verwerende partij naar het feit dat de Canadese autoriteiten de nodige bescherming kunnen bieden aan verzoeker tegen eventuele geweldplegingen vanuit de Jordaanse gemeenschap. Zulke motivering is geenszins afdoende; immers, deze motivering zegt niets over de effectiviteit van de door de Canadese autoriteiten geboden bescherming. Het loutere bestaan van penale wetgeving, biedt geen garantie op effectieve naleving ervan, of effectieve vervolging en bestraffing. Uiteraard is het verlenen van bescherming geen resultaatsverbintenis in hoofde van de nationale autoriteiten, doch dit doet geen afbreuk aan het gegeven dat verzoeker bij terugkeer een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade.*

6. *Dit is net de essentie van de asielaanvraag van verzoeker; de Canadese autoriteiten kunnen geen afdoende bescherming bieden in zijn concrete situatie; het is daarbij irrelevant of deze bescherming (welke niet op doeltreffende wijze kan worden georganiseerd) als een middelenverbintenis, dan wel als een resultaatsverbintenis dient beschouwd te worden. Met overheidsinitiatieven kan pas rekening worden gehouden indien zij hun effectiviteit hebben bewezen; door zich te steunen op deze loutere initiatieven kan de motivering van de Commissaris-Generaal ook op dit vlak niet als pertinent worden beschouwd.*

6. *De bestreden beslissing doet geen afdoend onderzoek naar de concrete bedreigingen ontvangen door verzoeker: zij worden louter weggeschreven als zijnde het gevolg van een strafrechtelijk onderzoek dat zou lopen lastens verzoeker omwille van feiten van oplichting. Een dergelijk gebrekkig onderzoek door het CGVS kan geen aanleiding geven tot een daadkrachtig gemotiveerde asielbeslissing. Er is wel degelijk een risico op een schending van art. 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en Fundamentele Vrijheden, dit omwille van een reëel risico dat verzoeker zou slachtoffer worden van fysieke gewelddaden. Of deze het gevolg zijn van zijn seksuele oriëntatie of strafverleden doet niet terzake. De Commissaris-Generaal motiveert m.a.w. onjuist waar hij stelt dat er geen enkel element op het risico van zulke behandeling wijst.*

7. *Verzoeker is van oordeel dat verwerende partij onvoldoende dit aspect van zijn asielrelaas heeft toegelicht. Minstens dient het dossier te worden teruggezonden naar het CGVS teneinde verwerende partij standpunt in te laten nemen omtrent het mogelijk slachtoffer worden van gewelddaden vanuit de Canadese Jordaanse gemeenschap ten gevolge van een eventuele betrokkenheid bij voormeld oplichtingschandaal.”*

3. Beoordeling

De verwerende partij heeft in toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 2° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) het verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard omdat Canada voor haar als een veilig derde land kan worden beschouwd.

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissing werd genomen, bepaalt:

“§ 3. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer :

[...]

2° een derde land als veilig derde land in de zin van artikel 57/6/6 kan worden beschouwd voor de verzoeker, tenzij hij elementen naar voor brengt waaruit blijkt dat hij in het derde land zal worden blootgesteld aan vervolging of ernstige schade of dat de band tussen hem en het derde land niet zodanig is dat het voor hem redelijk zou zijn naar dat land te gaan, of dat hij niet tot het grondgebied van dit land zal worden toegelaten;”

In de parlementaire voorbereiding wordt hieromtrent het volgende gesteld: *“De derde paragraaf regelt de bevoegdheid van de Commissaris-generaal inzake het niet-ontvankelijk verklaren van een verzoek om internationale bescherming. Deze paragraaf beoogt de omzetting van de artikelen 33, 34 en 40.6, a) en b) van de richtlijn 2013/32/EU. Teneinde te antwoorden op het advies 63/399/4 van 31 mei 2017 van de Raad van State met betrekking tot de gevolgen van een dergelijke kwalificatie op het recht op een daadwerkelijk rechtsmiddel, wordt er verwezen naar de toelichting van artikel 4 van het bicamerale wetsontwerp betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De Commissaris-generaal kan, overeenkomstig artikel 33.2 van de richtlijn 2013/32/EU, tot de niet-ontvankelijkheid van een verzoek om internationale bescherming besluiten wanneer de verzoeker reeds reële bescherming geniet in een eerste land van asiel of wanneer een land als veilig derde land kan worden beschouwd voor de verzoeker of wanneer de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie (EU) of wanneer de verzoeker een volgend verzoek om internationale bescherming indient op basis van artikel 57/6/2 of wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid. De Commissaris-generaal is verplicht alle verzoeken op de inhoud te beoordelen. Hij dient met name een onderzoek te voeren of de verzoeker in aanmerking komt voor internationale bescherming overeenkomstig richtlijn 2011/95/EU, behalve in een aantal gevallen die expliciet voorzien zijn in richtlijn 2013/32/EU. Wanneer er redelijkerwijze kan aangenomen worden dat een derde land voldoende bescherming verleent of kan verlenen, en de verzoeker opnieuw tot dat land zal worden toegelaten, is de Commissaris-generaal niet verplicht na te gaan of de verzoeker nood heeft aan internationale bescherming ten aanzien van zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, zijn land van gewoonlijk verblijf, gezien hij immers reeds in een ander land reële bescherming geniet of bescherming kan genieten in een ander land waarmee hij een band heeft. In deze dient de Commissaris-generaal enkel na te gaan of de verzoeker om internationale bescherming zich nog steeds kan beroepen op de reële bescherming in het derde land of dat een derde land, waarmee hij een band heeft, als veilig derde land kan worden beschouwd voor de verzoeker. (...) In paragraaf 3, 2° wordt verder bepaald dat het verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan worden verklaard indien een bepaald derde land als veilig derde land voor een bepaalde verzoeker kan worden beschouwd. Voor de toelichting met betrekking tot het concept “veilig derde land” en het weerlegbaar vermoeden in dit verband kan verwezen worden naar de uiteenzetting onder artikel 46.” (Parl. St. Kamer, 2016- 2017, nr. 54-2548/001, p. 106-107)*

Artikel 57/6/6 van de Vreemdelingenwet bepaalt

“§1. Het verzoek om internationale bescherming kan op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 2°, niet-ontvankelijk verklaard worden indien de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen van oordeel is dat, alle relevante feiten en omstandigheden in aanmerking nemend, de verzoeker om internationale bescherming in het betrokken derde land overeenkomstig de volgende beginselen zal worden behandeld :

- 1) het leven en de vrijheid worden niet bedreigd om redenen van ras, religie, nationaliteit, lidmaatschap van een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging, en*
- 2) er bestaat geen risico op ernstige schade als bedoeld in artikel 48/4, § 2, en*
- 3) het beginsel van non-refoulement overeenkomstig het Verdrag van Genève wordt nageleefd, en*
- 4) het verbod op verwijdering in strijd met het recht op vrijwaring tegen foltering en andere wrede, onmenselijke of vernederende behandeling, zoals neergelegd in het internationaal recht, wordt nageleefd, en*
- 5) de mogelijkheid bestaat om de vluchtelingenstatus te verzoeken en, indien hij als vluchteling wordt erkend, bescherming te ontvangen overeenkomstig het Verdrag van Genève.*

§ 2. Een derde land kan enkel als veilig derde land worden beschouwd indien de verzoeker een zodanige band heeft met het betrokken derde land dat het voor hem redelijk zou zijn naar dat land te gaan en er kan

worden vermoed dat de verzoeker tot het grondgebied van het betrokken derde land zal worden toegelaten, tenzij hij elementen naar voor brengt waaruit duidelijk blijkt dat dit niet het geval zal zijn.

Bij de beoordeling of er sprake is van een band als bedoeld in het eerste lid, worden alle relevante feiten en omstandigheden betrokken, waaronder de aard, duur en de omstandigheden van het eerder verblijf kunnen begrepen worden.

§ 3. De beoordeling of een land een veilig derde land is, dient te steunen op een reeks informatiebronnen waaronder in het bijzonder informatie uit andere lidstaten van de Europese Unie, het Europees Ondersteuningsbureau voor Asielzaken, het Hoog Commissariaat van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen, de Raad van Europa en andere relevante internationale organisaties.

§ 4. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen beoordeelt of het betrokken derde land veilig is voor een bepaalde verzoeker.

§ 5. Bij de uitvoering van een uitsluitend op artikel 57/6, § 3, eerste lid, 2°, gebaseerde beslissing, wordt aan de vreemdeling door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een document verschaft waarin de autoriteiten van het derde land in de taal van dat land ervan in kennis gesteld worden dat het verzoek om internationale bescherming niet inhoudelijk is onderzocht."

De parlementaire voorbereiding vermeldt het volgende:

"Deze vijf voorwaarden worden overgenomen in de eerste paragraaf van het nieuwe artikel 57/6/6. Indien de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen van oordeel is dat aan deze vijf voorwaarden is voldaan, bestaat er een algemeen rechtsvermoeden dat het betrokken derde land veilig is voor verzoeker. Voorwaarde voor de toepassing van dit beginsel is onder andere dat dit land de non-refoulementverplichting van het Verdrag van Genève naleeft en dat de mogelijkheid bestaat om de vluchtelingenstatus te verzoeken en bescherming te ontvangen overeenkomstig het Vluchtelingenverdrag. In de richtlijn wordt er niet vereist dat verzoeker in het betrokken derde land een andere vorm van complementaire bescherming kan verzoeken tegen een risico op ernstige schade." (Parl. St. Kamer, 2016- 2017, nr. 54-2548/001, p. 128).

"Het individueel onderzoek van de Commissaris-generaal vergt dat er voor het betrokken derde land wordt nagegaan of er een effectief asielsysteem bestaat dat is vastgelegd in de wet en het betreffende land in de praktijk de verplichtingen uit de relevante mensenrechtenverdragen naleeft, waaronder het beginsel van non-refoulement." (ibid., p. 129).

"Band met het derde land In paragraaf 2 wordt bepaald dat een derde land voor een verzoeker enkel als veilig derde land kan worden beschouwd indien de verzoeker een zodanige band heeft met het derde land dat het van hem redelijkerwijs verwacht mag worden dat hij naar dat land gaat en er ook toegang toe heeft. In artikel 38 van de richtlijn 2013/32/ EU worden er geen aanwijzingen gegeven waaruit deze band zou kunnen bestaan. Bij het beoordelen van deze band betreft de Commissaris-generaal alle relevante feiten en omstandigheden, waaronder onder meer: — een eerder verblijf in het derde land (bijvoorbeeld in het kader van studies of een lang bezoek); — familie die in het derde land verblijft; — het feit dat de echtgenoot of de partner de nationaliteit heeft van het derde land. Deze elementen kunnen voldoende zijn om een band met het derde land vast te stellen, maar het moet alleszins ook vaststaan dat het redelijkerwijs van de verzoeker kan worden verwacht dat hij naar dat land gaat/terugkeert en er effectief wordt toegelaten." (ibid., p. 130).

"Toegang tot het betrokken derde land In paragraaf 2 wordt niet alleen bepaald dat de verzoeker een zodanige band moet hebben met het betrokken derde land dat het voor hem redelijk zou zijn naar dat land te gaan, maar tevens dat verzoeker tot het grondgebied van het betrokken derde land dient te worden toegelaten. Uit artikelen 38.1 en 38.2, a) en c) van de richtlijn 2013/32/EU kan worden afgeleid dat de Commissaris-generaal volgende elementen onderzoekt:

a) of het derde land waarmee de verzoeker een band heeft voor hem niet als veilig kan worden aangemerkt; en ;

b) of de verzoeker een zodanige band heeft met het derde land dat het van de vreemdeling redelijkerwijs verwacht mag worden dat hij naar dat land gaat.

Volgens artikel 38.2, c) moet de verzoeker in de gelegenheid worden gesteld om de in paragrafen 1 en 2 van het nieuwe artikel 57/6/6 vermelde elementen te weerleggen. Hij zal namelijk moeten aantonen:

a) dat hij in het derde land zal worden blootgesteld aan vervolging of ernstige schade of aan een schending van het beginsel van non-refoulement of in de onmogelijkheid zal zijn om de vluchtelingenstatus te verzoeken of er bescherming te ontvangen overeenkomstig het Verdrag van Genève; of

b) dat er geen band tussen hem en het derde land bestaat.

In artikel 38.4 wordt er bepaald dat verzoeker toegang moet krijgen tot de reguliere asielprocedure indien het betrokken derde land de verzoeker geen toegang verstrekt tot het grondgebied. Uit de richtlijn 2013/32/EU blijkt niet dat dit element van "toegang" reeds onderzocht moet worden bij de toepassing van het concept "veilig derde land". Om redenen van efficiëntie wordt er voor geadviseerd om deze bijkomende voorwaarde reeds in aanmerking te nemen bij het onderzoek of een bepaald derde land als veilig kan worden beschouwd voor de verzoeker.

Het is bijgevolg noodzakelijk om van een vermoeden te kunnen uitgaan dat aan de verzoeker toegang zal verschaft worden tot het grondgebied van het betrokken derde land. De verzoeker wordt echter in de mogelijkheid gesteld om reeds tijdens het onderzoek dit vermoeden te weerleggen en elementen aan te brengen waaruit blijkt dat hem de toegang zou worden onzegd door het betrokken derde land.

Indien deze elementen aannemelijk worden geacht, kan verzoekers verzoek om internationale bescherming volgens de reguliere procedure worden behandeld. Indien het verzoek niet-ontvankelijk wordt geacht op grond van het concept “veilig derde land” en de verzoeker later alsnog elementen aanbrengt (met behulp van schriftelijke bewijsstukken) waaruit blijkt dat hem de toegang werd ontzegd door het betrokken derde land, dan zal zijn verzoek om internationale bescherming alsnog volgens de reguliere procedure worden behandeld.

Dit houdt een toegang tot de procedure in, zoals artikel 38.4 van de richtlijn 2013/32/EU het vereist, en geen onmiddellijke behandeling ten gronde van het verzoek.

Het verzoek zal geregistreerd en behandeld worden als een volgend verzoek om internationale bescherming.” (ibid., p. 130-131).

Inzake de toepassing van voorstaande artikelen oordeelde het Grondwettelijk Hof (GwH nr. 23/2021 van 25 februari 2021, B.79-B.90 (p. 100-108), (BS. 20 april 2021):

“B.82. Zoals de Ministerraad opmerkt, zijn de bestreden bepalingen cumulatief van toepassing, aangezien zij naar elkaar verwijzen.

Daaruit volgt dat de CGVS een verzoek om internationale bescherming slechts niet-ontvankelijk kan verklaren om de reden dat een derde land voor de verzoeker als een veilig derde land kan worden beschouwd, indien is voldaan aan de in de artikelen 57/6, § 3, eerste lid, 2°, en 57/6/6 van de wet van 15 december 1980 opgesomde voorwaarden en beginselen.

[...]

B.86.2. Artikel 38 van de « Procedurerichtlijn » legt de verantwoordelijke overheid niet de verplichting op om van het veilig geachte derde land een waarborg te verkrijgen dat de verzoeker om internationale bescherming opnieuw zal worden toegelaten alvorens zijn verzoek niet-ontvankelijk te verklaren.

Te dezen vloeit de ontstentenis van verplichting voor de CGVS om van het veilig geachte derde land een dergelijke waarborg te verkrijgen dat de verzoeker opnieuw zal worden toegelaten, voort uit het feit dat de verzoeker a priori niet over een verblijfsrecht beschikt in het veilige derde land.

Die verzoeker bevindt zich in een situatie die objectief verschilt van die van de vreemdeling van wie het verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk wordt bevonden op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 1°, van de wet van 15 december 1980, om de reden dat hij reeds reële bescherming geniet in een eerste land van asiel, een vreemdeling over wie het Hof van Justitie van de Europese Unie heeft geoordeeld dat het in een lidstaat ingediende verzoek om internationale bescherming enkel niet-ontvankelijk kan worden verklaard indien, zoals artikel 35 van de « Procedurerichtlijn » bepaalt, het derde land waarborgt dat de betrokkene opnieuw zal worden toegelaten (HvJ, grote kamer, 25 juli 2018, C-585/16, Alheto, punten 140 en 143).

[...]

B.86.4. Rekening houdend, enerzijds, met de verplichting voor de CGVS om zich ervan te vergewissen dat het derde land als zijnde veilig kan worden geacht voor de betrokken vreemdeling, hetgeen impliceert dat de inachtneming van de in de artikelen 57/6, § 3, eerste lid, 2°, en 57/6/6 van de wet van 15 december 1980 opgesomde voorwaarden en beginselen wordt nagegaan, en, anderzijds, met het feit dat, indien het veilig geachte derde land de vreemdeling niet toestaat om zijn grondgebied te betreden, zijn verzoek om internationale bescherming in België zal kunnen worden behandeld, zoals opgelegd bij artikel 38, lid 4, van de « Procedurerichtlijn » en zoals bevestigd in de parlementaire voorbereiding (Parl. St., Kamer, 2016-2017, DOC 54-2548/001, p. 131), is het tweede onderdeel van het dertiende middel in de zaak nr. 7008 niet gegrond.”

Er wordt benadrukt dat voormelde bepalingen cumulatief van toepassing zijn en dat op grond van artikel 57/6/6, § 1, van de Vreemdelingenwet de commissaris-generaal dient na te gaan of de verzoeker om internationale bescherming in het betrokken derde land overeenkomstig de vijf volgende beginselen zal worden behandeld:

- 1) het leven en de vrijheid worden niet bedreigd om redenen van ras, religie, nationaliteit, lidmaatschap van een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging;
- 2) er bestaat geen risico op ernstige schade als bedoeld in artikel 48/4, § 2;
- 3) het beginsel van non-refoulement overeenkomstig het Verdrag van Genève wordt nageleefd;
- 4) het verbod op verwijdering in strijd met het recht op vrijwaring tegen foltering en andere wrede, onmenselijke of vernederende behandeling, zoals neergelegd in het internationaal recht, wordt nageleefd; 5) de mogelijkheid bestaat om de vluchtelingenstatus te verzoeken en, indien hij als vluchteling wordt erkend, bescherming te ontvangen overeenkomstig het Verdrag van Genève.

Het betreft vijf voorwaarden met betrekking tot veiligheid en asielpraktijken waaraan moet worden voldaan alvorens een derde land als “veilig derde land” kan worden beschouwd; “Criteria om bepaalde landen te beschouwen als ‘veilige derde landen’”, zoals het in de parlementaire voorbereiding heet (Parl. St. Kamer, 2016- 2017, nr. 54-2548/001, p. 127). Indien de commissaris-generaal van oordeel is dat aan deze vijf voorwaarden is voldaan, bestaat er een algemeen rechtsvermoeden dat het betrokken derde land veilig is voor verzoeker (*ibid.*, p. 128).

Na grondige lezing van het dossier dient *in casu* besloten te worden dat het verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk moet worden verklaard in toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 2°, van de Vreemdelingenwet omdat Canada voor de verzoekende partij als een veilig derde land kan worden beschouwd. Rekening houdend met alle relevante feiten en omstandigheden zal zij in Canada immers behandeld worden in overeenstemming met de beginselen zoals bepaald in artikel 57/6/6, § 1 en 2, van de Vreemdelingenwet.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) herhaalt dat een derde land voor een verzoeker enkel als veilig derde land kan worden beschouwd indien de verzoeker een zodanige band heeft met het derde land dat het van hem redelijkerwijs verwacht mag worden dat hij naar dat land gaat en er ook toegang toe heeft. Er zijn voorts nog geen sluitende criteria voorhanden voor de vereiste band tussen een verzoeker en een derde land. Rekening dient te worden gehouden met alle relevante feiten en omstandigheden, waaronder een eerder verblijf in het derde land en familie die er verblijft. Deze elementen kunnen voldoende zijn om een band met het derde land vast te stellen, maar het moet alleszins ook vaststaan dat het redelijkerwijs van de verzoeker kan worden verwacht dat hij naar dat land gaat of terugkeert en er effectief wordt toegelaten. Dit laatste lijkt alleszins mogelijk, minstens toont de verzoekende partij het tegendeel niet afdoende aan. De verzoekende partij betwist ter terechtzitting dat zij toegang zal krijgen tot Canada daar haar *Permanent Resident (PR) Card* vervallen is sinds januari 2025. Met voormeld betoog gaat de verzoekende partij voorbij aan hetgeen de commissaris-generaal op goede gronden uiteenzet in de bestreden beslissing, namelijk dat een houder van *permanent resident status* zijn status niet verliest wanneer zijn kaart vervalt: “*Uit informatie van de Canadese autoriteiten blijkt dat een houder de PR Status niet verliest wanneer de PR Card vervalt (Zie website van de Canadese overheid: Understand permanent resident status, <https://www.canada.ca/en/immigration-refugees-citizenship/services/permanent-residents/status.html>)*”.

Eveneens blijkt dat het perfect mogelijk is om een reisdocument voor éénmalige toegang (*permanent resident travel document, PRTD*) te verkrijgen wanneer een *Permanent Resident* zich buiten Canada bevindt zonder geldige *PR Card*. Dit is expliciet ook geldig in het geval een *PR Card* vervallen is (website van de Canadese overheid: *Permanent resident travel document: about the process*, <https://www.canada.ca/en/immigration-refugees-citizenship/services/permanent-residents/travel-document.html>). Voor het verkrijgen van een *PRTD* moet u aantonen wie u bent, bevestigen dat u de *PR Status* hebt en voldoen aan de verblijfsvoorwaarden van een *permanent resident* (fysieke aanwezigheid in Canada voor een minimum van 730 dagen in de afgelopen 5 jaar) (website van de Canadese overheid: *Guide – applying for a PRTD*, <https://www.canada.ca/en/immigration-refugees-citizenship/services/application/application-formsguides/guide-e-5529-applying-permanent-resident-travel-document.html#appendix>). Aangezien u vanaf 2017 tot 2026 negen jaar lang onafgebroken in Canada verbleef, en u zeer recent, op 27 april 2026, nog een aanvraag indiende om uw *PR Card* te vernieuwen (Stuk 13: printscreen verlenging *PR*), voldoet u duidelijk aan de voorwaarden om een *PRTD* te verkrijgen.

Het CGVS stelt dus vast dat het aannemelijk is dat u toegelaten zal worden in Canada. Het CGVS merkt daarbij op dat u in uw *VIB* consequent het statuut waarover u beschikt in Canada en de mogelijkheid tot terugkeren probeert te minimaliseren en saboteren, omdat u juridische problemen in dat land wilt ontlopen (zie II.4).”

Door te stellen dat haar echtgenote samen met de kinderen naar Jordanië teruggekeerd is, weerlegt de verzoekende partij niet dat zij een band met Canada heeft. Hieromtrent wordt in de bestreden beslissing op goede gronden uiteengezet dat: “*Het staat onomkeerbaar vast dat u een dermate diepgaande band met Canada hebt, dat het redelijk is voor u om hier naartoe te gaan: u verkreeg in 2013 de status van Permanent Resident in het land en woonde er onafgebroken sinds 2017, negen jaar lang, tot uw vertrek op 6.05.2026. U bezit er een huis en had een hoge functie in de financiële wereld (vice-president of operations). Uw kinderen hebben de Canadese nationaliteit en studeren er op de universiteit en de middelbare school. Binnen enkele maanden tot een jaar komt u zelf in aanmerking om de Canadese nationaliteit te verwerven.*” Voorts brengt zij ook geen bewijs bij dat haar kinderen en echtgenote permanent naar Jordanië verhuisd zijn.

Alles samengenomen is de Raad van oordeel dat er *in casu* kan worden aangenomen dat de verzoekende partij een zodanige band heeft met het derde land, Canada, dat van haar redelijkerwijs verwacht mag worden dat zij naar dat land gaat en er ook toegang toe heeft.

Het onderzoek van de commissaris-generaal vergt verder dat er voor het betrokken derde land wordt nagegaan of er een effectief asielsysteem bestaat dat is vastgelegd in de wet en het betreffende land in de praktijk de verplichtingen uit de relevante mensenrechtenverdragen naleeft, waaronder het beginsel van non-refoulement (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54-2548/001, p. 129). *In casu* is dit gebeurd, zoals blijkt uit de bestreden beslissing: “*Canada is partij bij talrijke internationale verdragen, zoals de Conventie van Genève betreffende de Status van Vluchtelingen en het Aanvullend Protocol van New York betreffende de*

Status van Vluchtelingen; het VN Antifolterverdrag en het VN Verdrag inzake Burgerrechten en Politieke Rechten met het Tweede Facultatief Protocol bij het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten met het oog op de afschaffing van de doodstraf (website van de Canadese overheid: Human rights treaties, <https://www.canada.ca/en/canadianheritage/services/canada-united-nations-system/treaties.html>). Er bestaat een ruime juridische bescherming tegen discriminatie op basis van seksuele oriëntatie, die wordt gemonitord door de Canadian Human Rights Commission (website van de Canadese overheid: Rights of LGBTI persons, <https://www.canada.ca/en/canadianheritage/services/rights-lgbti-persons.html>).

Daarnaast zijn er tal van (inter)nationale mensenrechtenorganisatie actief in Canada, die toezicht houden op de mensenrechtensituatie in het land, zoals PLAN Canada; Oxfam Canada; UNHCR Canada; Solidarités International; UNICEF Canada; Canadian Physicians for Aid and Relief, etc. Canada is dus partij bij tal van internationale verdragen die het land juridisch binden op het vlak van mensenrechten, het non-refoulementbeginsel, de toegang tot een procedure internationale bescherming of het garanderen van een effectieve bescherming in hoofde van erkende vluchtelingen, en het naleven van voornoemde standaarden in de praktijk vormt de regel. Er is geenszins sprake van systematische of structurele gebreken hieromtrent.

Als Permanent Resident beschikt u in Canada over dezelfde rechten en bescherming als erkende vluchtelingen (website Canadese overheid, Understand permanent resident status, cfr supra). Personen die internationale bescherming krijgen in Canada, krijgen de "Protected Person status" en kunnen daarna een procedure starten om Permanent Resident te worden (website Canadese overheid, After your hearing, <https://www.canada.ca/en/immigration-refugees-citizenship/services/asylum-in-canada/after.html>). U beschikt reeds over dit statuut. Canada is bijgevolg een veilig land."

Verder wordt niet betwist dat Canada, dat lid is bij tal van internationale verdragen, gebonden is door (onder meer) het non-refoulementbeginsel en dat dit beginsel ook in de praktijk wordt nageleefd. Te dezen dient te worden vastgesteld dat de artikelen 57/6, § 3, eerste lid, 2° en 57/6/6, § 1 en § 2 van de Vreemdelingenwet geenszins aangeven dat Canada slechts als veilig derde land kan worden aangemerkt indien de verzoekende partij er internationale bescherming zou hebben of kunnen verkrijgen. Deze artikelen stipuleren enkel dat in Canada de mogelijkheid moet bestaan om de vluchtelingenstatus te verzoeken en, indien zij als vluchteling wordt erkend, bescherming te ontvangen overeenkomstig het Verdrag van Genève.

In het kader van de artikelen 57/6, § 3, eerste lid, 2° en 57/6/6, § 1 en § 2 van de Vreemdelingenwet is het niet aan de Belgische asielinstanties om (opnieuw) haar vrees ten aanzien van een terugkeer naar Jordanië inhoudelijk te toetsen. Het was net de bedoeling van de wetgever om de praktijk waarbij asielzoekers zelf vrij hun land van asiel kiezen te doorbreken. De essentie van internationale bescherming is immers dat iemand zich in veiligheid moet kunnen brengen indien hij/zij een gegronde vrees voor vervolging koestert dan wel een reëel risico op ernstige schade loopt. Het kan dan ook niet de bedoeling zijn dat iemand voorafgaand in meerdere veilige landen verblijft om vervolgens een verzoek om internationale bescherming in te dienen in het land met de meest gunstige socio-economische omstandigheden (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54-2548/001, p. 12). Het onderzoek van de commissaris-generaal vergt wel dat er voor het betrokken derde land wordt nagegaan of er een effectief asielsysteem bestaat dat is vastgelegd in de wet en het betreffende land in de praktijk de verplichtingen uit de relevante mensenrechtenverdragen naleeft, waaronder het beginsel van non-refoulement (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54-2548/001, p. 129).

Op basis van de bijgebrachte landeninformatie kan samen met de verwerende partij worden vastgesteld dat Canada partij is bij internationale verdragen (waaronder de Conventie van Genève betreffende de Status van Vluchtelingen en Aanvullend Protocol van New York betreffende de Status van Vluchtelingen, het VN Antifolterverdrag, en het VN Verdrag inzake Burgerrechten en Politieke Rechten) die het land juridisch binden op het vlak van mensenrechten, het non-refoulementbeginsel, de toegang tot de asielprocedure en mogelijkheid om er de vluchtelingenstatus te verzoeken of het garanderen van een effectieve bescherming, alsook dat het naleven van voornoemde standaarden in de praktijk de regel vormt en er geenszins sprake zou zijn van systematische of structurele gebreken hieromtrent. De verzoekende partij brengt in het verzoekschrift geen landeninformatie, noch concrete elementen bij waaruit kan worden afgeleid dat voor haar in Canada de mogelijkheid niet zou bestaan om de vluchtelingenstatus te verzoeken.

De verzoekende partij maakt vervolgens niet aannemelijk dat zij in Canada het slachtoffer zal worden van vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of ernstige schade in de zin van de definitie van subsidiaire bescherming. De verzoekende partij verklaart niet te kunnen terugkeren naar Canada omdat haar seksuele oriëntatie bekend is gemaakt aan haar familie en gemeenschap, haar huwelijk is ingestort en zij de steun en bescherming van de familie heeft verloren die voordien bestond. In de bestreden beslissing wordt terdege aangegeven dat de verzoekende partij geen vrees ten opzichte van de Canadese autoriteiten heeft ingeroepen naar aanleiding van haar beweerde seksuele oriëntatie of huwelijksproblemen.

De Raad benadrukt in deze dat de bescherming die de nationale overheid biedt, doeltreffend moet zijn. Ze hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden; het volstaat dat redelijke maatregelen zijn genomen. De overheid heeft de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Evenmin blijkt uit de algemene landeninformatie dat elke procedure om overheidsbescherming te verkrijgen bij voorbaat zinloos dan wel ondoeltreffend of zelfs gevaarlijk zou zijn geweest of dat er geen enkele overheidsbescherming toegankelijk zou zijn waar redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade worden getroffen. De verzoekende partij maakt niet aannemelijk dat zij alle redelijke en nuttige mogelijkheden tot bescherming heeft uitgeput of, indien dat niet het geval is, er in haar individuele omstandigheden gegronde redenen voorhanden zijn waardoor van haar niet kan worden verwacht dat ze zich tot de Canadese overheden wendde om bescherming te vragen. De verzoekende partij betwist dat de Canadese autoriteiten een effectieve bescherming kunnen bieden tegen geweldplegingen vanuit de Jordaanse gemeenschap ten gevolge van seksuele oriëntatie. De verzoekende partij brengt geen objectieve landeninformatie bij om te onderbouwen waarom in haar concrete geval de Canadese autoriteiten geen effectieve bescherming kunnen bieden. Evenmin blijkt dit uit de verklaringen van de verzoekende partij. Ze beperkt zich tot algemene verklaringen, die op generlei wijze onderbouwd zijn. Dit knelt des te meer daar de verzoekende partij op geen enkel moment de bescherming van de Canadese autoriteiten, waar zij als *permanent resident* alle recht op had, ingeroepen heeft, terwijl er in Canada een goed werkende rechtstaat is, het land de mensenrechten respecteert en er een sterke juridische bescherming tegen discriminatie omwille van seksuele oriëntatie bestaat. Hieromtrent wordt in de bestreden beslissing op goede gronden uiteengezet dat: *“Het is binnen de Canadese context dus volstrekt ongeloofwaardig dat u, op het moment dat u bedreigd wordt omwille van uw seksuele oriëntatie, binnen twee weken beslist om het leven dat u daar hebt opgebouwd achter te laten. U liet hierbij niet alleen uw kinderen, uw job en uw woning achter, maar ook de verblijfszekerheid die uw status u bood. Bovendien deed u dit zonder ook maar één moment te overwegen bescherming in te roepen van de Canadese autoriteiten of veiligheid te zoeken.*

Deze vaststelling ondermijnt de geloofwaardigheid van uw relaas totaal. U bent met deze vaststelling geconfronteerd tijdens het persoonlijk onderhoud (NPO, p.16). U komt niet verder dan te stellen dat u “twijfelde aan de bescherming die de politie zou kunnen geven”. U kan geen enkele bevredigende verklaring geven over waarom u niet eens hebt geprobeerd om bescherming te vragen van de Canadese autoriteiten. Hier bestaat überhaupt geen enkele logische verklaring voor.

5. *U hebt geen veilige plek gezocht binnen Canada zelf.*

Het is compleet ongeloofwaardig dat u binnen de twee weken na het begin van uw problemen Canada verliet, zonder een veilige plek te zoeken in het land zelf. Een land waar u nota bene en zoals hierboven uitvoerig vastgesteld, over een zeer gunstig statuut beschikt en u jarenlang woonde en werkte. U bent hiermee geconfronteerd tijdens het persoonlijk onderhoud (NPO, p.16). U geeft geen enkele bevredigende verklaring en raakt niet verder dan incoherente vergoelijkingsen dat men u “tot in Vancouver toe” zou kunnen vinden door “connecties”.

Canada is het tweede grootste land ter wereld. Het is op zijn zachtst gezegd compleet absurd te noemen dat u, gezien het gunstige statuut dat u er bezit, niet in de eerste plaats op zoek gaat naar een veilige plek in Canada zelf, in plaats van het leven dat u daar hebt opgebouwd zomaar op te geven en zich in de juridische onzekerheid van de asielprocedure van een ander land te storten.” Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij niet de minste concrete poging onderneemt om voormelde pertinente motieven, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier, te verklaren of te weerleggen. Zij komt immers in wezen niet verder dan het louter volharden in haar vluchtrelaas, het herhalen van eerder afgelegde verklaringen, het poneren van een vrees voor vervolging en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal, wat evenwel bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee zij er aldus niet in slaagt hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken. Deze motieven worden, daar zij door verzoekende partij niet op dienstige wijze worden weerlegd, in hun geheel door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

Waar de verwerende partij uiteenzet dat het verzoek om internationale bescherming van de verzoekende partij ingediend werd om juridische problemen in Canada te ontlopen, betreft het een overtollig motief.

Gelet op het voorgaande maakt de verzoekende partij niet aannemelijk dat zij omwille van de beweerde problemen een vrees voor vervolging dient te koesteren ten aanzien van Canada of er een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt.

Tot slot treedt de Raad de commissaris-generaal bij waar deze op goede gronden als volgt overweegt

inzake de door verzoekers bij het commissariaat-generaal neergelegde documenten: *“De door u neergelegde documenten kunnen de beslissing niet in uw voordeel wijzigen. Gezien de frauduleuze aard van uw VIB, kan er aan uw schriftelijke verklaringen evenmin geloof worden gehecht. Uw Jordaanse paspoorten tonen uw Jordaanse nationaliteit aan; uw vervallen Canadese verblijfskaart en printscreen van aanvraag vernieuwe van deze kaart, tonen aan dat u de Permanent Resident status hebt in Canada; met een printscreen toont u aan dat u op hotel hebt verbleven in Toronto, dit zegt niks over de omstandigheden of de redenen waarom u daar verbleef; bewijzen van uw tewerkstelling in Koeweit staan niet ter discussie; evenmin als uw huwelijkscertificaat en het certificaat van intrekking van de scheidingsaanvraag in Canada.”*

De verzoekende partij laat deze overwegingen, die pertinent en draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier, volledig onverlet zodat ze bij gebrek aan enig dienstig en concreet verweer onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

In voorliggend geval blijkt, na een individueel en inhoudelijk onderzoek van het geheel van de elementen die voorliggen, dat de verzoekende partij geen elementen naar voor heeft gebracht waaruit blijkt dat zij in Canada zal worden blootgesteld aan vervolging of ernstige schade of dat de band tussen haar en Canada niet zodanig is dat het voor haar redelijk zou zijn naar dat land te gaan, of dat zij niet tot het grondgebied van Canada zal worden toegelaten, zodat Canada voor de verzoekende partij beschouwd kan worden als veilig derde land.

Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt haar beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier en dat de verzoekende partij werd gehoord tijdens een persoonlijk onderhoud in aanwezigheid van haar advocaat – en de kans krijgt om haar relaas omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. De commissaris-generaal heeft de verzoeken om internationale bescherming van de verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en de beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Het zorgvuldigheidsbeginsel is niet geschonden.

Uit het voorgaande blijkt dat de verzoekende partij niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

In de mate dat de verzoekende partij aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, wordt erop gewezen dat de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel inhoudt. In dit verband benadrukt de Raad tevens dat artikel 3 van het EVRM vereist dat de verzoekende partij doet blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat zij in het land waarnaar zij mag worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling. De bescherming verleend via artikel 3 van het EVRM vindt immers slechts in uitzonderlijke gevallen toepassing. Degene die aanvoert dat hij een dergelijk risico loopt, moet zijn beweringen staven met een begin van bewijs. Een loutere bewering of eenvoudige vrees voor onmenselijke behandeling op zich volstaat niet om een inbreuk uit te maken op voornoemd artikel. Uit hetgeen hiervoor uiteengezet, blijkt niet dat de verzoekende partij aantoont dat zij in het land waarnaar zij mag worden teruggeleid een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling.

Uit wat voorafgaat is gebleken dat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken op tweeëntwintig juli tweeduizend zesentwintig door:

M. RYCKASEYS, kamervoorzitter,

S. VANDEVORST, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VANDEVORST

M. RYCKASEYS